

ger idelen for den Forsatnings Gjennemførelse, som han er imod; men vi, som derimod have for Die ærligt og oprigtigt at stræbe efter at gjennemføre Heelstaten, saaledes som den nu foreligger, vi ville i den Henseende yde Ministeriet vor Understøttelse. Vi kunne ikke lade os afdrage fra at gaae ind paa dette Spørgsmaal, hvorpaa der fra Ministeriets Side lægges saa afgjørende Vægt, naar der dog i Realiteten slet Intet vilde udrettes ved at modsætte os det; thi om vi ogsaa her ti Gange erklære, at vi ikke have Noget med disse Udgifter at gjøre, saa er det dog derved ikke afgjort, om vi ikke til Syvende og Sidst kunne faae dermed at gjøre; dette Spørgsmaal kan først finde sin Afgjørelse, naar Forholdet mellem Monarchiets forskjellige Bestanddele er endelig ordnet. Om man end kunde sige: vi have ikke med disse Udgifter at gjøre, og erklære, at der ikke skal paahvile Kongeriget noget Bidrag dertil, saa kunne vi dog ikke gjennemføre det. Vi maae ikke tabe af Sigte, at der er en anden Landsdeel, som her kommer i Betragtning, nemlig Slesvig, og at vi, ved at afgjøre Sagen paa den af den ærede Rigsdagsmand foreslaaede Maade, muligens vilde fremkalde en for Slesvigs Vedkommende forskjellig Afgjørelse og derved selv skabe et Slesvigholsteen. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds gjør, ved bestandig at stille Kongeriget i finantsfel Henseende ligeoverfor de andre Landsdele, ved bestandig at høre det høje Raad over, hvad vi have lidt — ja vi have lidt — Sit til, at disse Landsdele slutte sig sammen ligeoverfor Kongeriget, og skabe derved et Slesvigholsteen. Man skal ikke altid tale om, at vi have bragt Offre, vi maae ogsaa erindre, at de andre Landsdele, som have været Dytte for Dyrøret, ogsaa have maattet gjøre betydelige Dpoffrelser.

Vi maae erindre, at under sædvanlige Forhold fremtræder Spørgsmaalet ikke i den urelliggende Skikkelse; thi hvad der fra det tydske Forbunds Side betragtes som Udgifter til det tydske Forbundscontingent, det betragtes herfra som en Deel af Udgifterne til Monarchiets Hær. Det ærede Medlem har selv under de ordinære Udgifter til Krigsministeriet

voteret for Bidrag herfra til det tydske Forbundscontingent som en Deel af Monarchiets Hær; men naar der kræves extraordinaire Foranstaltninger, saa er Spørgsmaalet, om Udgifterne dertil skulle paahvile Forbundslandene Holsteen og Lauenborg alene, eller om der tilkommer dem en Godtgjørelse af hele Monarchiet, fordi Holsteen iøvrigt deeltager med i alle Udgifterne til Monarchiets Forsvar. Jeg anseer det for aldeles utvivlsomt, at disse Udgifter principalt paahvile Holsteen og Lauenborg, og at der kun kan være Tale om en billig Godtgjørelse fra Monarchiet i sin Heelhed; men Spørgsmaalet, om en saadan Godtgjørelse tilkommer disse Hertugdømmer eller ikke, bliver ikke her fortiden afgjort. Den ærede Rigsdagsmand er nu af den fulde Overbeviisning, at en saadan Godtgjørelse slet ikke tilkommer dem; det staaer aldeles klart for ham, og han vil senere faae Leilighed til at gjøre den Anskuelse fuldkommen gjældende, men jeg kan ikke betragte Spørgsmaalet for saa absolut afgjort som han. Seer man nemlig hen til andre Landsdele i lignende Forhold, f. Ex. Limburgs Forhold til Holland, saa veed jeg, at Holland udreder en saadan Godtgjørelse til Limburg for dets Forbundsudgifter, saa at det forekommer mig, at Spørgsmaalet ikke kan afgjøres paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand vil have det afgjort. Ja, dersom der her forelaa et Danmark til Eideren, et Slesvig = Danmark, unionelt forbundet med Holsteen, da var hans Betragtningssmaade aldeles rigtig, men det er ikke Tilfældet. Man har dannet og søger fremdeles at udvikle en Heelstat, og under den Form stiller Forholdet sig langt mere tvivlsomt, end den ærede Rigsdagsmand antager. Man kommer iøvrigt i en meget vanskelig Stilling ved disse bestemte Udtalelser af den ærede Rigsdagsmand; man kunde være tilbøielig til at give ham Ret i, at disse Udgifter ikke vedkomme os, at Forbundslandene skulle bære dem alene; men naar han saa eenstodigt fremhæver, hvad der taler for hans Anskuelse, saa kan man neppe undgaae at anføre, hvad der taler for den modsatte Mening, at det dog kunde være billigt, at Monarchiet deeltog i disse Udgifter; men saa kommer man